

i iměnem věčnim n-
asledova i gospod' bog nas. ot i-

19 **V**ono vremě vana.

glagola isus petru: gredi

20 po mně. Obrasz se

petr vidě uzenika to-

go, jегоze ljublase

isus, gredusza v sled,

ize vzleza na věze-

ri na pr'seh' jего, i reze:

Gospodi, kto jest' prědad-

21 ěj te. Segoz-e vid-

ěv petr, reze k' isusu: Gospodi

22 asa što? Glagola jemu isus:

Tako jего hoszu da ta

prěbivajet' don'dě-

ze pridu. što jest' tebě?

23 ti po mně grědi. Izi-

de-ze slovo sie v brati-

ju, jeko uzenik ta něu-

mret', na tako jего ho

szu. I něrete spas,

jeko něumret', na t-

ako jего hoszu, da

ta prěbivajet' d-

on'děze pridu; što

24 jest' tebě? Sa jest' uzenik

ta, ize svědětěl's-

tvujet' o sih', i na-

pisa sije. i vēm jeko

jest' svědětěl'stvo jего.

na obrezanie fristovo. § čtenie cp.

blaz. pavla k rimlenom.

3 **B**ratie, nebudem

neokrojeni srd-

ci ize duhom bogu ra-

botajem i slavim'se

v fristě spasě gospodě našem.

1 Niztoze bo osuzdēn-

ije slava jest' suszem

ОСТРОМНР. 129. С. О. 10А. I. 47. Н 53. С. О. 10А. XXI. 19.

НАФАННАД.	НАЪ КАКО МА	20 НАН ПОМНѢНО	СНІЕГО НРЕУЕГНЪ
ГРАДѢЩАКЪ СЕВѢ	ЗНАЕШН ОТЬ	БРАЩѢСА ПЕТРЪ	ТО ЕСТЬ ПРѢДАА
РЕУЕ СЕВѢНСТННѢ	ВѢЩА НІС. СѢЩА	ВНДѢ ОУЧЕННКА	21 НТА СЕГОВНДѢВЪ
НЗАНТѢНННѢ	ПОДѢ СМОКЪВН	ЕГОЖЕ ЛЮБАМШЕ	ПЕТРЪ ГЛА НІСОВН
ВЪ НІЕМЪЖЕ СЪ	ИВНДѢХЪ ТА.	НІСѢНДѢЩАВЪ СЛА	22 ГН АСЪ УЪТО ГЛА
48 СТННѢСТЬ ГЛА	19 В ВРѢМА ОНО	ДЪ.НЖЕНВЪЗЛЕЖЕ	ЕМОУ НІСѢ АЩЕХО
ЕМОУ НАФАН	ГЛА НІС ПЕТРОУ	НАВЕУЕРНА ПРЪ	ЩАДАТЬ ПРѢВЫ